

THE MORNING STAR

UNDELIVERED ISSUES
 Please re-address
 all undelivered issues
 of the Morning Star to:-
 The Manager,
 Morning Star,
 Vaddukodai.

Subscription
 Inland: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS
 Apply to:
The Manager,
 Morning Star, Vaddukodai.

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
 under No. Q/J/29/News/85
 Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday
 Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 30th MAY, 1986 No. 22
 RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

A Tribute to Dr. M. H. Harrison

M. Sivasubramaniam. Rtd. V. P., Vaddu. Hindu College.

Dr. M. H. Harrison, the eminent American educationist and scholar passed away recently and his death was mourned by his numerous old students, and friends in Sri Lanka, India and the United States of America

Dr. Harrison was on the Staff of Jaffna College during Mr Bicknell's regime which is regarded as the golden era in the history of Jaffna College. The greatness of this period was mainly due to the three-men at the top - the brilliant principal, Rev. John Bicknell, Mr. J. V. Chelliah, to whose mastery of the English Language the London Times paid tribute, when he went to London for a Church Conference, and Dr. Harrison, the celebrated educationist cum scholar.

The doctor was a man of great personality - a colossus, physically, mentally and spiritually. He trod the precincts of Jaffna College for more than a decade. There was a rhythm in his gait and a regularity in his movements.

Dr. Harrison taught Latin to the Senior Cambridge Class and Latin and Logic to the London Intermediate in Arts Class and he produced good results. His teaching was noted for thoroughness and regularity. We never knew a day when he was ill or absent for any reason. He would always go prepared to teach even the Senior Class. He would teach the whole period without any digression. Any student, who studied Latin from him in the Senior Class, could pass it in the London Intermediate Class or the Degree Class.

From Jaffna College he was transferred to the Theological College at Bangalore, where he prepared hundreds of students for Church Service.

The doctor was humble and modest. There was nothing spectacular about him. He was not a great speaker like Mr. Bicknell or Mr. J. V. Chelliah. He did not like to display his talents nor his Scholarship. He used simple language as far as possible to convey his ideas. He was somewhat enigmatic. The common observer could not understand his genius behind his placid snow-white countenance, broad forehead and piercing eyes, the fire of which only a careful observer could see.

Dr. Harrison was an outstanding linguist and philosopher. He was steeped in the ancient and in the modern cultures. His mastery of Latin and Greek was the key for the understanding and exposition of the ancient Roman and Greek civilizations. His sound knowledge of Sanskrit opened

to him the gate-way to the ancient Indian culture. His knowledge of English, German and French gave him a through understanding of the main currents in Modern European Civilization.

The knowledge of Sanskrit gave to the doctor an opportunity to study and probe into the Vedas, particularly the Upanishads, which deals with wisdom, Brahman, the soul and the Universe. As Max Muller, "the world-moving philosopher" of Germany said "the Vedas contain some of the highest thoughts ever presented to the human mind". As such, no wonder that Dr. Harrison was attracted by the vedic teachings, when he was at Jaffna College some of his commentaries of the Upanishads and the Bahavat Gita were published in the Jaffna College Miscellany in a series. These commentaries created a taste for philosophy in some of his students. He was one of the American pioneers in oriental studies in the early part of this century. Though steeped in the study of Christian theology, his adventurous spirit in the pursuit of truth and wisdom, ventured into the realms of philosophy, Eastern and Western. His Studied Comments on the Gita, which contains the essence of the Vedas, are rather heavy for young students to understand.

Even in a short account of Dr. Harrison a word of reference to his illustrious wife, Minnie Harrison is unavoidable. When we think of Minnie Harrison, our hearts swell with emotion. She was one of the finest Western women, who served in our country. The daughter of a great principal, Rev. Hastings, she must have inherited some of her virtues from her father. She was a teacher of Latin and English in the middle forms. Like the doctor she was punctual and did her work thoroughly. She created a great interest in the student for the subjects she taught. She loved her work and she loved the students. She always had a smiling expression and her face beamed with love, which welled up like a spring from her heart. She was like a mother to the students. Whenever a student wilfully neglected his work, she would have a grim smile, the boy would feel sorry and correct himself. She illumined the premises of Jaffna College for some years. She loved Dr. Harrison for his wisdom and scholarship. Their marriage was a union of two enlightened souls. Her face was unruffled by the vicissitudes and misfortunes of life. When the

Farewell

Mr. W. N. Thevakadacham former teacher and Primry School Supervisor of Jaffna College was accorded a farewell by the Student Council of Jaffna College on Wednesday the 28th inst.

He and his wife were taken in procession from the Primary School to the Secondary School with "Kolladam" and Band music.

In the farewell meeting that took place in the Junior School Hall at 11.30 a.m. Principal Kadirgamar, Mas. S. Augustine and Miss. S. Shaanthini spoke. Mas. G. J. Guathilagan the President of the School Council presided.

Mr. W. N. Thevakadacham in his reply said that Jaffna College was the spring-board for all his social and religious activities.

JDCSI

Youth Rally

The Religious Education Board of the JDCSI conducted a four day camp for the Youth at Vaddukodai from the 22nd of May. The theme of the Conferenc was "Mission in Christ's Way" and the leaders were Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Rev. D. R. Ambalavanar Rev. C. T. Roberts and Mr. S. Jebanesan. 141 young members of the JDCSI participated. Rev. Jeyasingh David was in charge of Music.

At the closing ceremony on Sunday the 25th Mr. A. Kadirgamar the Principal of Jaffna College said that it was the best conducted camp in recent times. Rev. A. Jeyakumaran and Rev. T. S. Premarajah the organizers of the Camp deserve the whole hearted thanks of the participants.

doctor was absorbed in study or research in his study, the annexe in the southern side of the present Principals' bungalow, Minnie would hesitate to disturb him even at lunch time or tea time.

The doctor and Mrs. Harrison led a noble life. They were dedicated to the Service of God and man. They were committed to the realization of the Truth and the Absolute. They were pilgrims to the Holy Land.

The doctor was almost a nonagenarian, when he died. In the fullness of his life and in the ripeness of his spiritual experience at a stage nearing perfection he would have had glimpses of the Celestial Land. He would have realized the Truth and would have gone to his Master Jesus Christ. May his soul rest in peace! Let Jaffna College, the doctor's friends and his old students perpetuate his memory and that of his spouse

Obituary

Mrs. Pushparanee Kuddithamby of Uduvil was called to rest on Friday 23rd instant and the funeral took place at her home at 10.00 a.m. on Saturday the 24th. Rev. D. C. Ratnasingham conducted the service and Sevak Sam Alfred preached the sermon. She was laid to rest in the Uduvil Cemetery.

Mrs. Kuddithamby was a sister of the late Tennant Thambyappah and sister-in-law of the late E. R. Sabaratnam of Uduvil.

Wanted

English Tamil Compositors. Persons willing to be trained as compositors and also as general hands in the trade may apply giving full details.

MANAGER, MORNING STAR,
 Diocesan Office,
 Vaddukodai.

Cashier Cum Office Assistant

Application are invited for the above post. Minimum qualification G. C. E. (A/L) 3 passes and G. C. E. (O/L) credits in Mathematics and English. Preference will be given to those with previous work experience.

Please send in your applications before 30th June 1986 to the Acting Medical Superintendent, Green Memorial Hospital, Manipay. Acting Medical Superintendent.

IN MEMORIAM

IN EVERLOVING MEMORY

OF

Rev. E. K. Yesuthason

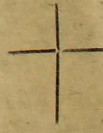
Called to Rest on 01-06-1959

The fragrance of our Love and affection still glows bright though nearly three decades you are far from us in the Land of Glory.

Affectionately remembered by his loved ones.

Uduvil.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY

OF

P. W. Ariaratnam

Called to rest on 5-6-1976

*Sweetly distill
 In dawning freshness
 Fair memories still
 Of thy noble greatness.*

affectionately remembered by his wife children and grandchildren.

Malar Vasa,
 Vaddukodai.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

உதயதாரகை இது.

[வெள்ளிநேரமும் வெளிவருவது]

"நீதி இணக்கை உயர்த்தும்; பாலம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மார் 146]

30-5-86

[இதழ் 22]

சிந்தனைக்கு விருந்து :

ஒரு குழந்தை தூங்குகிறது

குழந்தை தூங்குகிறது. உன்னை இரைச்சலை நிறுத்தித் துன்பி. இரவேலரம் அது தூங்கி விட்டே. காய்ச்சல், திடீரென வந்த காய்ச்சல். உடம்பில்லாம் நெருப்புப் பறந்தது. தாமரை இலையின் மேல் நெருப்புத்துண்டு கிடந்ததைப் போல, குழந்தை தாயின் மடியில் கிடந்தது. பறந்து செல்லுகின்ற ரயில் உண்டிவின் இரைச்சலை அது பொருட்படுத்தவில்லை, அதன் புன்செய்தி சலனம் எதுவுமற்ற ஓர் அமைதியில் ஒதுங்கிவிட்டிருந்தது.

தாய் அந்தச் செல்வத்தை மடியிலிருந்து மெல்ல நகர்த்தி, தன் பக்கத்திலிருந்து கைநீர் கூயத்தில் கிடத்தினாள். நேற்றுப் பிறந்த அணியில் குட்டி தன் தாய் சேர்ந்து வைத்திருக்கும் கூயத்தில் சுருண்டு கிடப்பதைப் போலக் குழந்தை அந்தக் கைநீர் கூயத்தில் கிடந்தது.

அவள் இருண்ட வானத்தைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு எதைமும் செரிகலவும் முடியவில்லை. அழவும் முடியவில்லை, எட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய தூரத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ரயில் வண்டிகள் தன் நெருங்கி உள்ள ஒழிவதைப் பேசுகின்றதொரு திசையில் அவளைக் கவனிப்பெண்ணிருந்தது.

எங்கிருந்தோ வந்தது. எங்கோ பேசிக்கொண்டிருந்தது அந்தக் காய்ச்சல். விடிய விடியக் குழந்தைக்கு வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது. விழுந்து விழுந்து இறங்கியது காய்ச்சல். குழந்தை வயிற்றிந்து அழுந்தி.

அவள் அதற்கு வயிரூர்ப் பாலாட்டினாள். குழந்தை இப்போது தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஓ! மனிதர்களே! உங்கள் இரைச்சல்களை நிறுத்திவை! குழந்தை தூங்குகிறது. இதோ இரயில் பாலம் அங்குதான் குழந்தையின் குட்டி அங்குதான் குழந்தை தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

தாய் கண்டெட்டாரம்கு குழந்தையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள். கண் இமைத்தால், முடித் திறக்கின்ற நொடிப்பொழுதில் குழந்தையை எது அளவிடக் கொண்டு போய்விடுமோ என்ற வலியை அவளுக்கு,

குழந்தை தூங்குகிறது. தாய் உட்கொண்டு கொண்டு இருக்கிறாள். கண் இமைத்தால், முடித் திறக்கின்ற நொடிப்பொழுதில் குழந்தையை எது அளவிடக் கொண்டு போய்விடுமோ என்ற வலியை அவளுக்கு,

அந்த 'அவன்' கூவி அழைக்கின்றது.

ஓ! மனிதர்களே, உங்கள் இரைச்சலை நிறுத்திவை! என் குழந்தை தூங்குகிறது!

கால இந்து மணிக்கொண்டிரம் மகுதியின் திருக்கோபுரத்தின் உச்சியிலிருந்து திருக்கூர் ஆனின் மொழிகள் கூவி இசைக்கப்படுவதைக் கேட்டிருக்கிறோமல்லவா? அப்படித்தான் கேட்டது 'அவள் குரல்'.

ஓ! ரயில் வண்டிகளே! நீங்கள் உங்கள் ஓட்டத்தை நிறுத்திக்கொள்ள மாட்டீர்களா? — ஓ! மோட்டார் வண்டிகளே! உங்கள் ஓட்டத்தால் பாலமே அதிர்ந்தது! என் குழந்தை தூங்குகிறது! ஓட்டத்தை நிறுத்திக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

போதாது—கூறக்கு இந்த விமானமும் பறக்கின்றதே! ஓ! விமானமே என் குழந்தை தூங்குகிறது, ஏன் இப்படி குழந்தை கிறாய்? — ஓ! மனிதர்களே, நீங்கள் போகக்கூடாது குடி முழிப்பு போய்விடுமா என்று? என் குழந்தையின் தூக்கத்தை விடவர உங்கள் வேலை முக்கியம்! — அப்படி என்ன சாத்தன விட்டீர்கள் என்று கேட்கிறேன்?

ஓ! உலகமே, என் குழந்தை கண் விழித்துப் பார்ப்பதற்கு உண்டிதான் என்னை இருக்கிறது? — என் குழந்தை செவிசெய்துக்கேட்பதற்கு நீ என்ன செரிகலப் போகிறாய்?

தத்துவம் பேசுகிற புலவர்களே, சற்றே உங்கள் வாய்களைப் பொத்திக் கொள்ளுங்கள்! ஆரம்பிய வேதனைகளை, உங்கள் ஆர்வத்தை ஒரு விநாடி நிறுத்தி மரட்டிப்பீர்களா? ஒரே ஒரு விநாடி? அறிவியல் கணக்கீடுகளை, உங்கள் கணக்குப் படிப்புகளை இரைச்சலால் என் குழந்தை தூக்கம் கொட்டு விளித்துக்கொள்ளும் போலிடுக்கிறது. என் குழந்தை தூங்கக்கூடாது!

நிறுத்திவை! ஓ, மனிதர்களே! உங்கள் இரைச்சலை நிறுத்திவை! பாலத்தடியில் என் குழந்தை தூங்குகிறது!

அந்தப் பக்கத்தில் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு அந்த 'அவன்' கூவியது, உரக்கக் கூவியது. கூவிக் கூவிக் கூவியது 'அவன்' அவளுக்குள் சென்று ஒழிக்கப்பட்டது. ரயில்கள் ஓடுகின்றன, வண்டிகள் சாருகின்றன. விமானங்கள் முழங்குகின்றன. — மனிதர்கள், அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய வேலைகளுக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குழந்தை தூங்குகிறது, — எழிலார்ந்த ஒரு சோலை, அங்குப் பொன்னெலி படர் கின்றது. மரகத பரங்களில் மாணிக்கப் பழங்கள் குங்குகின்றன. தன்மைமயான காரநிலை எங்கோ இருந்து மெல்லிய தமிழிசை மிதந்து வருகிறது. கண்ணாடி ஓடைகள் சிரித்துப் பேசுகின்றன. அந்த ஓடைகளில் விஷயம் இருக்கக் கூடியது. மகிழ்கின்றன. அந்த அமைதியில் கண்கிழித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நாடிகளை யுடனே குழந்தை தூங்கிய விட்டது.

ஆசிய நாடுகளுக்கான ஜெயம் (முற்கொடர்)

மலேசியா: சமவுரிமை விடுதலை, நீதி மற்றும் மதிப்பு ஆகிய யாவும், அந்நாட்டில் உள்ள அனைத்து வகை மக்களுக்கும் கிடைக்கும் உத்தரவாதம் பெறவும், இவ்வாறு நிலைநாட்டத்தக்க தக்கதரக அங்குள்ள திருச்சபைகள் ஆழமாக உடவுளின் ஊழியத்தை செய்யவும், மத உரிமை நிலைக்கத் தக்கதரக அனைத்து சபை மக்களும் செயல்படவும் ஜெயிப்போம்.

பாகிஸ்தான்: அந்நாட்டில் உள்ள இராணுவ ஆட்சி நீங்கிப் பெற்ற மக்கள் தங்களுடைய குடி உரிமைகளைப் பெற்ற வாழவும், முழு சுதந்திரம் பெறவும், மனித உரிமைகளை முழுமைவரை பெறவும் ஜெயிப்போம். திருச்சபைகள் இதற்கு உதவிவரக் இருக்குப்படியாக ஜெயிப்போமாம்.

பிலிப்பைன்ஸ்: அந்நாட்டுமக்களின் நீதி, பொருளாதாரம் மற்றும் குடியரிமைப் போராட்டத்தை நாம் இந்நேரத்தில் ஜெயித்தால் நினைவு கூடுவோம். மனித நல் வழிவழிகளையும், மனிதனுடைய உரிமைகளுக்காகக் குரல்களையும் ஜெயிப்போம். அந்நாட்டில் உள்ள ஏழைமக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் உதவி செய்தவரும் கனிநபர்களும், கூட்டு நடவடிக்கைகளையும் சபைகளுக்காகவும் உடவுளில் தனித் தேலுத்துவோம். ஜெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கமும் தலைவர்களும் நியாயமான முறையில் மக்களுக்கு ஊழியம் செய்யத் தக்கதரக ஜெயிப்போம்.

இலங்கை: இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களும், சிங்கள மக்களும், ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டு, இரு நிறத்தாரிடையே ஒற்றுமை வளர்ந்து புது வரழ்க்கையைத் தொடங்கித் தக்கதரக ஜெயிப்போம். எல்வரப் பேரர் நிலவரங்களும் சுழலமாக முடிய ஜெயிப்போம். மலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களையும், அகதிகளையும் நாம் இந்நேரத்தில் நினைவுகூருவோம், அங்குள்ள சபைகள் அதற்காக பொறுப்பேடுகும், ஹைதத்தேரடும் செயல்படவும், ஊக்கத்தையும் பெறவும் ஜெயிப்போம்.

சிங்கப்பூர்: நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக மக்களின் உற்சாகமான பங்கேற்றத்திற்காகவும் கருவிகளுக்காகவும் செலுத்துவோம், வளர்ந்துவரும் சபைகள் மக்களின் நீதி நியாயமான வரழ்க்கைக்கு உழைப்போம், அவற்றைக் காத்துவரவும், வளர்ந்துவரும் பொருளாதார பிரச்சனையினால் மக்கள் அவதிப்படாதபடி அவற்றை அரசுக்கு உதவி கொடுக்க வேண்டும், மனிதனுடைய உண்மையான கருத்துகள் வாழ்க்கையை வரழ் அரர்களே ஊக்கப்படுத்த சபைகள் முன்வர ஜெயிப்போம்.

தாய்வான்: நேர்மையான சீர்குழியாத வரழ்க்கை பெற மக்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை அரசு அங்கீகரிக்க ஜெயிப்போம், சபைகள் அவற்றிற்கு தங்கள் ஒத்துப்போத தரவும் ஜெயிப்போம். அந்நாட்டின் மக்களின் விடுதலை, நீதி இவற்றைப் பெற சாட்சியாக இருக்கும் பிரஸ்பிரியன் உடைக்கக்கூடாது குறன்றி செலுத்துவோம். மலேசியா நுகரில் வாழும் மக்களின் தாய்மொழிப் பிரச்சனைக்காகவும் ஜெயிப்போம்.

தாய்வான்: நேர்மையான சீர்குழியாத வரழ்க்கை பெற மக்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை அரசு அங்கீகரிக்க ஜெயிப்போம், சபைகள் அவற்றிற்கு தங்கள் ஒத்துப்போத தரவும் ஜெயிப்போம். அந்நாட்டின் மக்களின் விடுதலை, நீதி இவற்றைப் பெற சாட்சியாக இருக்கும் பிரஸ்பிரியன் உடைக்கக்கூடாது குறன்றி செலுத்துவோம். மலேசியா நுகரில் வாழும் மக்களின் தாய்மொழிப் பிரச்சனைக்காகவும் ஜெயிப்போம்.

நான் உலகத்திலிருக்கையில் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன் என்று

யோவான் 9: 5 ஆம் வசனம் உலகத்திலே வந்து எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற மெய்யான ஒளி இயேசு கிறிஸ்து என்று யோவான் கவிசேடகர் தமது நூலிலே குறிப்பிட்டு உண்மை நாம் கற்குகிறோம். இந்த ஒளி ஒருபோதும் மங்குவது இல்லை. ஆனால் எமக்குள் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியாய் இருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்து மெய்யான ஒளியாய் உலகத்தில் இருந்தார். ஆனால் உலகம் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று. உலகமோ அவரை அறிவவில்லை. அதனாலே இயேசு கிறிஸ்து தாம் மெய்யான ஒளி என்பதனை பிறவிக் குருடன் பார்வை அடைந்த என்ற அறிபுத்திக் மூலமாக எமக்கு தெளிவாக விக்கினார். இயேசு இந்த அறிபுத்திகை செய்ய முன்னர் விபரார்ப்பெண்ணை மன்னித்தவிட்டார். அதன் பின் ஜனங்களைப் பார்த்து நானே உலகின் மெய்யான ஒளி என்னப்பின்பற்றுவோன் இருக்கிறேன் நடப்பதில்லை. அவன் உலகின் ஒளியை உடையவனாய் இருப்பான் என்று உரைத்ததை நாம் அறிவோம். சங்கீதக்காரை கூடவே கூறக் கூடிய இயேசுகரந்து மெய்யான ஒளி "கர்த்தர் என்னைச் செய்தும் என் இரட்சிப்புரை வர யாருக்குப் பயப்படுவேன்? கர்த்தர் என் ஜீவன் பெலனான வர யாருக்கு அஞ்சுவேன்? ஆம் கர்த்தர் ஆகிய இயேசு கிறிஸ்து நமக்குள் ஒளியாயிருக்கும் போதும் எந்த நகு அஞ்சுவான். அந்த ஒளி இயேசு கிறிஸ்து தான் என்ற நாமக் கவர சிப்போமே யானால் அந்த ஒளி எமக்குள் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கின்ற மெய்யான ஒளியாய் இருக்கும், இயேசு கிறிஸ்துவே உலகத்தின் ஒளியாய் இருக்கிறார்.

சாமீனி மொலாணி மடணராஜா வட்டுக்கோட்டை.

செய்திகள்

வாலிபர் பாசறை
பாழ்: திருமாவட்டத்தின் வாலிபர் பாசறை, உடந்த 22 ஆம் திதி கால 9-00 மணி தொடங்கி 25 ஆம் திதி நண்பல் வரை வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றது. இதில் 140 வாலிபர்களும் புவதிகளும் கலந்து கொண்டனர். — இப்பாசறையில் சித்திக்கப்பட்ட முக்கிய பொருள்: — "கிறிஸ்துவின் வழியில் இறை பணி" என்டதே. இந்தப் பொருளில் நமது பேராயர் — அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் சி வேதப் படிப்புக்கான நடத்தினார். திரு. S. செப்பேரை — "சமுதாயத்திலும் அரசியலிலும் ஒழுக்கப்பட்டேரர்க்கு நமது பணி" என்ற பொருளிலும், அருள்திரு. C. T. ரெபேர்ட்டன் வறியவர்களுக்கு நமது பணி" என்ற பொருளிலும், அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் — "தனித்தனம் இரட்சிப்புக்கான நமது பணி" என்ற பொருளிலும் சிறப்புச் செய்த பொருள்வற்றினார். இப்பாசறையின் பொறுப்பாளராக அருள்திரு. T. S. பீரமாரசர் அவர்கள், பலர் உதவியுடன் சிறப்பாக இடம் நடத்து முடிந்தார். பாழ், கல்லூரி அன்பும் ஆகிய யார் கிணறும் அப்பாசறையை நடத்த வழங்கிய ஒத்துழைப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்பையும், பரிசுரைத்தையும் மக்கள் பெற சபைகள் உதவி செய்யவும் ஜெயிப்போம். அதற்குக் காரணம் ஜெயிப்போம், தாய் லாந்திக் உள்ள அகதிகளுக்காக ஜெயிப்போம். வியட்நாமோடு கொண்டிருக்கும் பேரர் நில ஆகிய ஜெயிப்போம்.

மணி வாக்கு

"இதோ என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன். நான் உன்னை மறப்பதில்லை."

— ஏசாயா. 49 : 15, 16.

உதயதாரகை

நற்செய்திப் பணியில் மொழி

கிறிஸ்து பெருமானால் நமக்கு அளிக்கப்பட்ட பணி நற்செய்தி அறிவிக்கும் பணியாகும். அவர் இவ்வுலகில் தொடக்கிவைத்த திருப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்யவே நாம் அழைக்கப்பட்டோம். இதுவே எம்பெருமானின் அன்புக் கட்டளை.

நாம் அறிவிக்கும் இயேசுவாகிய நற்செய்தி, அவர் அருளிய மீட்பின் நற்செய்தியாகும். அது அனைத்துலகிற்கும் வழிகாட்டியாக அமைகின்றது. நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கு மொழி கருவியாயுள்ளது. மொழிதான் மக்களின் எண்ணத்தை ஓர் இடத்திலிருந்து பிறதொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் ஊர்தி. மொழியில் நல்ல திறமை படைத்தவர்கள் தான் தம் எண்ணங்களை மக்களுக்கு அறிவித்து, அதனை மக்கள் புரியச் செய்வதில் வெற்றி காண்பர்.

தமிழ் மக்கள் நடுவில் நற்செய்திப் பணியாற்றி வந்த மேனாட்டுத் தொண்டர்கள், முதலில் தமிழ் மொழியை ஐயந் திரிபற நன்கு கற்றனர். வீரமாமுனிவர், சீகன்பால்கு, இரோனியு, போப், கால்டுவெல் போன்ற அருள் தொண்டர், தமிழகத்தில் தொண்டாற்றியபோது, மக்கள் மொழியாகிய தமிழை நன்கு கற்று நல்லறிவு பெற்றனர். அவர்கள் தமிழில் ஆற்றிய பணி மக்கள் மனத்தை கவர்ந்தது.

மேனாட்டுத் தொண்டர்கள் தமிழாலேயே நற்செய்திப் பணியை வளர்த்தனர்; நற்செய்திப் பணியாலேயே தமிழை வளர்த்தனர். அவர்கள், நற்செய்திப் பணிக்கென்றே தமிழகத்தில் முதன் முதலாகச் செய்தித்தாளை வெளியிட்டனர். உரைநடை நூல்கள் வாயிலாகவும் நற்செய்தியைப் பரப்பி, தமிழ் உரைநடையை வளர்த்தனர்.

அனைத்து மொழிகளும் காலப்போக்கில் மாற்றமடைந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. தமிழ் மொழி நடையிலும் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் காண்கிறோம். இந்த உண்மையைச் சிலர் உணராது. இன்னும் பழைய தமிழ் நடையில் தான் நற்செய்தியை அறிவித்து வருகின்றனர். இதனால், இன்றைய தலைமுறையினர், அறிவிக்கப்படும் செய்தியை நன்கு புரிந்து கொள்வதில்லை.

ஆகவே, அருள் தொண்டில் ஈடுபடுவோர் தம் பணியை நன்முறையில் ஆற்றுவதற்கு மொழி மாற்றத்தையும் அதன் போக்கையும் அறிதல் அவசியம், நாம் அறிவிக்கும் நற்செய்தியைக் கேட்கிறவர்கள், நாம் பயன்படுத்தும் மொழிவாயிலாகச் செய்தியைப் புரிந்து கொள்கின்றனரோவென அடிக்கடி ஆராய்ந்தறிய வேண்டும்.

நற்செய்தியும் அதனைப் பிறருக்கு உணர்த்தும் நன் மொழியும் சிறப்புற அமைந்தால்தான், மக்கள் அழிவில்லாத உயிர்ப்பூட்டும் செய்தியை பெறும் வாய்ப்பு ஏற்படும் மொழி மக்களைக் கவர்கின்றது. உள்ளத்தைத் தொடுகின்றது. உணர்ச்சியூட்டி விழிப்படையச் செய்கின்றது, என்பதை அருள் தொண்டர் அறிவது அவசியம்.

நற்செய்திப் பணியில் நாம் பயன்படுத்தும் மொழி மூலம் எந்த அளவுக்குத் தெளிவுடன் எண்ணுகின்றோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நமது பணியில் வெற்றியைக் காணமுடியும். நாம் பயன்படுத்தும் மொழியில் எளிமை, தெளிவு, பிழையின்மை ஆகியவை இன்றியமையாத தேவைகள். எளிமையான மொழியே மிகச் சிறந்தது. நாள்தோறும் பேச்சு வழக்கில் அமைகின்ற நேரடிப் பொருள்பட நிற்கும் சொற்களே சாலச் சிறந்தவை.

எனவே, நற்செய்திப் பணியில் ஈடுபடுவோர், தாம் அறிவிக்கும் செய்தியை மக்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளத் தகுந்த சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்துவது நல்லது. மக்களின் உள்ளத்தைத் தொடும் சொற்களைப் பயன்படுத்தினால் அவர்கள் எளிதில் பொருளை உணர்ந்து கொள்வார். நற்செய்தியை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்வார். இத்துறையில் நெடுங்காலமாக ஈடுபட்டோர் கண்ட உண்மை இதுவே.

★ பாலர் நேசன் ★

— சிறுவர் மலர் —

அன்புள்ள மருமக்களே,

'வாழ்க்கையில் வெற்றி காணத் தேர்வின் அவசியமா?' என்று ஒரு மருமகன் கேட்டார். 'ஆம்' என்பதற்கான எப்பதில், உலகின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் தேர்வுகளைக் கண்டு தஞ்சாதீர்கள். சேர்ந்த போகாதிருங்கள். தளராமல் திடமனதடன், வெற்றியின் தூண்மூல உங்கள் தேர்வுகளைப் பயன்படுத்தங்கள், ஒவ்வொரு தேர்விலும் வெற்றியை நோக்கிப் போகும் யுத்தமாக இருங்கள். இயேசு பெருமானின் உங்களுக்குத் துணையாக இருப்பார் என்பதை மறவாதீர்கள்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த ஆபிரகாம் லிங்கன், தேர்வின் அடைந்த நிழற்சின்னையும் அவர் இறுதியில் அடைந்த பெருவெற்றியையும் ஒப்பிட்டுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

- 1831 — வியர்பாரத்தில் லிங்கனுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது.
- 1832 — மரகாணச் சட்டசபைத் தேர்தலில் தேர்வின்.
- 1833 — மீண்டும் வியர்பாரத்தில் நட்டம்.
- * 1834 — மரகாணச் சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- 1835 — அவர் காதலித்த பெண் மரித்தார்.
- 1836 — நரம்புத்தளர்ச்சியடைந்து வியர்பாரப்பட்டார்.
- 1837 — சபாநாயகர் தேர்தலில் தேர்வின்.
- 1843 — பொதுத் தேர்தலில் தேர்வின்.
- * 1846 — பொதுச் சபைத் தேர்தலில் வெற்றி.
- 1848 — பொதுச்சபைத் தேர்தலில் தேர்வின்.
- 1855 — செனட் சபைத் தேர்தலில் தேர்வின்.
- 1856 — உப ஜனாதிபதி தேர்தலில் தேர்வின்.
- 1858 — செனட் தேர்தலில் தேர்வின்.
- * 1860 — அமெரிக்க ஜனாதிபதியானார். * உங்கள் முடிவு?

"என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்து? இவ்வளவு எல்லாவற்றையும் செய்ய எவ்வளவு பெலனுடன?" — (பிலி, 4: 13)

பாலர் நேசன் அலுவலகம்,
C/o C. S. I. குருமனை,
மானிப்பாய்.

அன்புள்ள
பாலர் மாமா.

கிழக்கு ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை

செய்தி

நாட்டுக்காகப் பிரார்த்தனை

1959 ஆம் ஆண்டு, பெந்தெ கொஸ்தே திருநாளுக்கு முந்திய குடியிருக்கிற ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை (EACC) அமைக்கப்பட்டது. இது 1973 ஆம் ஆண்டில் ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை (CCA) என அழைக்கப்படுகின்றது. இது 16 ஆசிய நாடுகளைச் சார்ந்த 113 திருச்சபை மன்றங்கள் — ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்து திருச்சபைகள் ஒருமனதுடன் அங்கம் வகிக்கின்றன. — 'உலகில் அவரது திருச்சித்தத்தை நிறைவேற்றவே தான் ஆண்டவரால் அழைக்கப்பட்டு ஒருமித்த வாழ்விற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளதை' முழுவதும் நடுத்தியாக நட்புவதால், அவைத்து நாடுகளின் சகப்பணம் ஒருமித்த ஐக்கியம் கொண்டுள்ளன.

இந்த ஆண்டு மே 11 ஆம் திகதி அனுசரிக்கப்பட்ட ஆசிய குடியிருக்கிற கிறிஸ்தவப் பேரவை — "திருச்சபை பணியாளர்கள் ஆய்வற்ற வேண்டியதை நிறைவேற்றும் ஆகும். இந்த ஆண்டு ஆசிய கிறிஸ்தவ சபைகள் ஒருவர் மற்றொருவருக்காக செயிப்போடல்லாமல், "பணிபெற்றுக் கொள்ள அவர் வராமல் பிறருக்காக பணியாளராய்" வாழ்ந்த ஆண்டவர், பலவிதங்களில் நாமும் பணிபாற்ற நம்மை அழைத்தள்ளதை நாம் உணரவும், இதற்காக நம்மை முழுவதும் ஒப்படைக்கவும் வேண்டும். மக்களின் ஆத்மிக பொருளாதார, சமூக தேவைகள் அவரது திருப்பெயராலும் சந்திக்கப்படவும், மக்களுக்குக் காவுச் சமுதாயத்திற்காவும் அவர் மேற்கொண்டுவந்த நல்ல நேரக்கவனம் செடலளவிக் நிகர வேற்றப்பட்டவர்களுக்குச் சபைகள் முடிவாகும்.

மானிப்பாய்த் திருச்சபை அங்கத்தினர் கடந்த 21 ஆம் திகதி மாலை 6-00 மணி தொடங்கி இரவு 10-00 மணிவரை நம் நாட்டுக்காவும், குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்விற்காவே விசேட பிரார்த்தனைகளை ஏற்றித்தொள்ள. சபையில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்காவும் பெயர் சொல்லி செய்தித்தவர. இப்பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் அந்தமான் வரலிபர் சேர்வதைக் கெட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் பெளர்ணமிக்கு முதல் நாள இரவு நடத்துவதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆசிய நாடுகளில் பல்வேறு மத, அரசிடல், சமூக, பொருளாதார, வரைச்சார வேறுபாடுகள் மிகுந்திருப்பதால், ஆசிய திருச்சபைகள் ஒன்றோடொன்று உதவி செய்வதிலும் ஆண்டவர் இயேசுவின் ஊழியத்தைத் தொடரவும் ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை அமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டுச் சபையும் பிறநாட்டுச் சபைகளைப் பிரச்சனைகளை அறிந்து கொண்டு விடாமல் செய்தித்தவருவது அவசியம்.

கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்

* தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும் தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள் தேவன்விடு சென்றடைவீர்கள்! *
"பத்தியோ டிடிவர் ஒன்றாய்ப் பரமனை வணங்கும் போது சத்திய உணர்வில் தின்று தலைவளைக் கண்டடைவீர்கள் தேடுங்கள் தட்டும் ஆங்கே தத்துவம் பொருளாய் அந்தச் சபையிலே நானும் உண்டு வித்தகத் தலைவன் கேட்டு விரைவில் வருவார் ஆங்கே! *"

— இயேசு கரீசியம்

Growing Pains

The country today is a tinderbox of tension and fear. Security guidelines have been drawn up by the Defence Secretary, Mr. Sepala Attygalla, for all Ministries and Government Departments to defuse the bomb phobia.

Among the mandated precautionary measures are "a double hurdle entry" to all government offices and public places, compulsory checks at entry points, sectionalisation of staff to enable responsibility to devolve on sectional heads for implementing the Scheme and finally even simulation exercises (with dummy bombs) to check on the alertness of officials in observing the rules laid down.

But to cap all, the sending of Tamil officers on compulsory leave, notably in the SLBC and the State controlled Television network, the Rupavahini, was deemed necessary to keep up the peoples' morale. Under whatever cloak the decision was taken, this measure was unfortunate as it ultimately boiled down to a crisis in confidence.

A flashback may perhaps help us to keep our sights clearer. On the wake of the July 1933 disturbances, the prestigious *International Economist* of 20-8-83, made a significant comment. The foreign journal stated that it was the extremists on both sides who had emerged strengthened in the 'butchery'. The Sinhalese chauvinists achieved their primary aim, the destruction of the Tamil economic base, the Tamil 'terrorists' achieved their goal, a geographical and political polarisation of the communities.

At a time of crisis it is not enough that we hit just the most popular note. It is important that we with composure, hit the correct note.

The bomb explosions in Colombo were followed in the North by a military offensive of massive proportions. Two operations, termed 'turn around of troops' and a 'route clearance thrust' saw the Jaffna town area virtually under a siege from May 16 to 20.

There is no estimate of over-all casualties. But the aerial bombing and strafing of Jaffna town on the evening of 20-5-86 was reported in the CDN of 21-5-86. The bombing and strafing appears to have been part of an operation of an "air-cover" provided by security forces to 'a returning army patrol' to reach their barracks.

Bombs fell at two points according to CDN news report, with 46 injured, (38 men and 8 women) who were treated at the Jaffna Hospital, which itself had its roof damaged by helicopter firing. Making the news at the same time were also two bombs which were reported as having fallen "harmlessly" on an irrigation pond in Jaffna town.

But, according to eye witnesses from outlying areas, some of the not so harmless bombs appear to have fallen on some business establishments in the heart of the Jaffna bazaar, with black dense smoke billowing over the town till late in the night on 20-5-86.

With all the pride of Sri Lanka's war arsenal the offensive was not by any means confined to the Jaffna town alone and its suburbs, Koddady and Pannai.

In the coastal areas of *Senpianpattu*, *Kaddaikadu* and *Mamunai* in Pt. Pedro electorate, and at *Mandaitivu*, *Allaipiddy* and *Mankumpun* in the Kayts electorate, there has been a three pronged attack on villagers. Gunboats confronted them at sea, and bombers and helicopters took them on on *terra firma* — [Two bombs which failed to explode were found in the Valvai area, according to the *Eelamurasu* (26-5-86). Each bomb was 5½ feet long and weighed 56 kilograms]

The panorama is not, perhaps, complete without the Kankesanthurai electorate, represented for many years by the Tamil leader Mr. S. J. V. Chelvanayakam Q C, known to his constituents as "Thanthai" (meaning father). The army occupation of the Vasavilan Central College with an enrolment of nearly 1700 students, the distribution of these students among three schools in the North, the exodus of many farmers and industrialists in the region, leaving behind their homes and even their worldly effects have made a human dent in the area which is difficult to be scarred over. The tempo of military activity in the area has been terrific for some time, according to reports.

The compulsive obsession with defence in the North cannot be justified merely by blaming Citizens Committees for what they have failed to do (when violence erupted between factions among Tamil groups, or by faulting Indian officials for the use of certain words to describe the rough edges of Colombo's new Devolution Scheme.

The Olive Branch which the government of Sri Lanka held high on January 10, 1984, having invited from India Mr G. Parthasarathy for advice is now languishing again (after several attempts since then, to keep it green) for lack of sustenance in the sultry Sri Lankan political climate reminding us of those poignant lines from Shakespeare's Sonnet (No. 34) —

An Optimistic View of the Ethnic Problem

By: J. K. Retnanandam

(Continued from our last issue)

7. The next place of honour for trying to bridge the widening gap between the Sinhalese and Tamils goes to the oldest living Parliamentarian Mr. W. Dahanayake who sincerely asked in Parliament what objection there could be for granting Federalism to the Tamils on the lines suggested by the Indian P. M. There was no answer, for there was no political will.

8. On the heels of Mr. Dahanayake's query came concerned U. S. Senator Edward Kennedy's suggestion to settle our trouble by granting Federalism as obtaining in U. S., Canada and so on. There was no response to this too for the same reason.

These utterances of goodwill apart there have been praiseworthy practical efforts at re-conciliation — the Hindu Ashva-Medha-Yaga, the joint prayers and poojas on New Year day, the march from Wellawatte Temple to Galle Face Green, the Padayatra upcountry by Sarvodaya are all worthy examples. If the media reports are correct that there is a trickle of Tamil refugees trekking back home from India and that they are being welcomed and looked after by government agencies, it is indeed good news. The report of unofficial meetings in South India between the intelligentsia and influential sections of that country and S. L counterparts is another good portent.

9. More effective evidences of such conciliatory acts and unequivocal utterances for peace are needed if the bud of goodwill now in formation is to blossom into a full-grown fragrant flower radiating sweet odours of fraternal feelings, human sympathy, magnanimity etc. which are essential ingredients for corporate and co-existent living even in a Federal set-up. There is evidence of hardened feelings softening on the Sinhala side and there must be reciprocal feelings for reaping the full benefits of this climatic change. The ordinary citizenry — Sinhalese, Tamils, Muslims, Burghers — have endured much hardship but of them all, it is the Tamils who have gone through hell-fire. All yearn for the return of peace and pray that their leadership, without

further dalliance and without hedging will go to the negotiating table at the first opportunity and solve the problem that has defied satisfactory solution so long.

10. There must be a determination not to leave room for such a sad situation as the one described by Bishop Ambalavanar, who was constrained to remark at a reception for the Canadian High Commissioner on the occasion of the opening of the new Y. W. C. A. building, likening the people in the peninsula to prisoners awaiting execution of sentence of death, while referring to the additional instruments of death in operation now — aerial bombings, helicopter shootings, heavy artillery firing from army camps and cannon firing from naval craft, which take heavy toll of civilian lives and properties.

It must not be forgotten that the Tamils have paid a great price, and they naturally expect commensurate compensation by way of a generous gesture in being granted the power to manage their own affairs through an autonomous body.

For Sale

Books published by the Christian Institute for the Study of Religion and Society, Chunnakam.

- (1) What on the Earth is the Church for? (in Tamil)

Translated by:

Rev. D. R. Ambalavanar

Rs. 10/-

- (2) Education and Human Rights in Sri Lanka.

by: Mr. K. Nesiiah

Paper book: Rs. 20/-

Library edition: Rs. 30/-

- (3) The World, Men and Matters Vol. II.

by: Dr. S. Kulandran

Rs. 40/-

- (4) The Gospel in the World Essays in Honour of Bishop Kulandran

by renowned Church leaders and Laymen.

Rs. 75/-

Obtainable at:

The CLS Book Depot, Jaffna

or

The Study Institute The Ashram Chunnakam.

"Lillies that fester, smell
Far worse than weeds."

On the 1981 Census, a little over 74 per cent of Sri Lankan Tamils lived in the Eastern and Northern Provinces. A superficial call for Peace will only be a betrayal of the Tamil people.

Mr. S. D. Bandaranayake, M. P., concluding his welcome speech to His Excellency Li Xianian, the President of the Republic of China during his visit to Sri Lanka on 11-3-86 said:—

"China has 55 different minorities in one nation... May this glorious tradition enlighten our people in Sri Lanka where we are facing insurmountable problems facing us to unite three nationalities as a result of 450 years of foreign domination."

"Whither is fled the visionary gleam? Where is it now the glory and the dream" cried William Wordsworth

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sankaranthar Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday 30th May 1986 and published by Mr. Alvaipillai Rajasingham, 330 Navalar Road, Jaffna.